

اخلاق حرفه‌ای در پرستاری

*خدیجه قضات‌فرا^۱

پرستاران ۴ مسئولیت مهم برعهده دارند که شامل ارتقاء سلامتی و پیشگیری از بیماری و مراقبت و تسکین درد و رنج می‌باشد. همدلی و همدردی در برقراری یک ارتباط خوب با مددجویان شاخص‌های پرستاران می‌باشد.

بهترین الگوی واقعی در اخلاق و حرفه پیامبران و ائمه می‌باشند. بهترین الگوی ما پرستاران حضرت زینب کبری (س) که در خوش خلقی و رازدار و صبور و بردبار در امر پرستاری بود. **نتیجه‌گیری:** با آموزش مداوم اخلاق حرفه‌ای سبب افزایش احترام به مقام پرستار و امنیت سلامت بیماران می‌شویم و در نتیجه انگیزه و رضایت‌مندی در پرستاران و بیماران افزایش می‌یابد.

منابع:

- اخلاقیات در پرستاری تاجمه جولایی سودابه، دهقان نیری ناهید، چاپ اول ۱۳۸۸، مهرآش
- استانداردهای حرفه‌ای پرستاری، ترجمه میرزا بیگی غضنفر، سالمی صدیقه سنجری مهناز، چاپ ۱۳۸۶ ناشر نظام پرستاری
- انسان و عرفان دکتر قره داغی ابوالحسن چاپ ۱۳۸۹، ناشر ارغوان

هدف: ارتقاء اخلاق حرفه‌ای در پرستاران است زیرا پرستار باید در تمام ارتباطات حرفه‌ای خود با عطف و احترام نسبت به همه بیماران رفتار کند.

مراقبت منحصر به پرستاری نیست. اما در پرستاری امری منحصر به فرد می‌باشد. پرستاری فعالیت علمی است که در آن علم، تجربه، عواطف، علاقه و ارتباط جزء اصلی کار روزانه را تشکیل می‌دهند. مراقبت به هر شکلی که ارائه شود باید مستلزم آن باشد که یک فرد با کاملترین ظرفیت انسانی خود به نیازهای دیگری واکنش نشان می‌دهد.

پرستار باید در تمام ارتباطات حرفه‌ای خود با عطف و احترام به مقام ارزش به فرد بودن تک تک افراد عمل کند. نه اینکه بر اساس وضعیت اجتماعی و اقتصادی و نگرش فرد و یا ماهیت مشکل بهداشتی وی عمل کند. نخستین مسئولیت حرفه‌ای پرستاران در رابطه با مردمی است که به مراقبت پرستاری نیازمند هستند. پرستار باید محیطی را فراهم کند که در آن حقوق و ارزشها، آداب و رسوم و باورهای معنوی فرد و خانواده و جامعه مورد احترام واقع شود. پرستار باید اطلاعات فردی و خصوصی بیمار را حفظ کند.